

Sygn. akt VIII Pz 9718

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2018r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Andrzejewska

Sędziowie: SSO Patrycja Bogacińska- Piątek

SSR(del.) Magdalena Kimel (spr)

po rozpoznaniu sprawy 5 listopada 2018 r. w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie R. D.

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o świadczenie rekompensacyjne

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego zawartego

w punkcie 2 wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 15 czerwca 2018r. sygn. akt IV P 113/18

p o s t a n a w i a:

1. zmienić punkt 2 wyroku w ten sposób, że zasądzić od powoda R. D. na rzecz pozwanej Spółki (...) S.A. w B. kwotę 1.350zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

2. zasądzić od powoda R. D. na rzecz pozwanej Spółki (...) S.A. w B. kwotę 150zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu zażaleniowym.

(-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSR(del.) Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Powód R. D. domagał się przyznania świadczenia rekompensacyjnego z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla w wysokości 10.000 zł. Do rozwiązania stosunku pracy z powodem doszło po 1 stycznia 2015 roku, w związku z przejściem na emeryturę. Od 2015 roku powód nie otrzymywał deputatu węglowego.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wskazując, że powód, który przeszedł na emeryturę po 31 grudnia 2014r. w oparciu o przepisy zakładowe nie był uprawniony do deputatu węglowego i nie spełnia ustawowego wymogu do uzyskania rekompensaty.

Wyrokiem z dnia 15 czerwca 2018r. Sąd Rejonowy w Z. oddalił powództwo i odstąpił od obciążenia powoda kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej na podstawie art. 102 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego wniosła pozwana zarzucając naruszenie art. 98 i 102 k.p.c. poprzez odstąpienie od obciążania powoda kosztami postępowania pomimo przegrania przez powoda sprawy, a także pomimo niezastąpienia przesłanek, o których mowa w art. 102 k.p.c. tj. wypadków szczególnie uzasadnionych. Domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia zawartego w wyroku i zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.350zł oraz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Powód w odpowiedzi na zażalenie wskazał, że nie zgadza się z zażaleniem.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie pozwanej zasługuje na uwzględnienie.

Powód domagał się zasądzenia kwoty w wysokości 10.000zł na podstawie ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U. z 2017r., poz. 1971), mimo tego iż podpisał deklarację o rezygnacji z prawa do deputatu węglowego.

Ustawodawca w art. 2 ust. 1a do osób uprawnionych do świadczenia rekompensacyjnego zalicza m.in. emerytów mających ustalone prawo do emerytury i pobierających tą emeryturę, uprawnionych w trakcie pobierania świadczenia z tytułu emerytury do bezpłatnego węgla na podstawie postanowień układów zbiorowych pracy, porozumień lub innych regulacji obowiązujących w przedsiębiorstwie górniczym, które utraciły moc obowiązującą przed dniem wejścia w życie ustawy, na skutek zawartych porozumień lub dokonanych wypowiedzeń.

Powód po przejściu na emeryturę, nie był nigdy uprawniony do pobierania deputatu węglowego. Nie zaliczał się tym samym do grupy osób uprawnionych do świadczenia rekompensacyjnego. Wyjaśnione to zostało zarówno w decyzji o odmowie przyznania emerytury jak i w treści odpowiedzi na pozew.

Należy podnieść za Sądem Najwyższym, iż wyjątek od zasady ponoszenia kosztów za wynik sprawy przewiduje art. 102 k.p.c., który pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążenie jej w ogóle kosztami; nadto przepis art. 102 k.p.c. nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienie, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 1981r., sygn. akt IV PZ 11/81, LEX nr 8307).

W niniejsze sprawie nie zachodzi okoliczność odstąpienia od poniesienia przez powoda kosztów postępowania. Sąd II instancji stoi na stanowisku, że sam fakt, iż sprawa jest sprawą z zakresu prawa pracy nie uzasadnia zwolnienia powoda od kosztów zastępstwa procesowego, które poniosła strona pozwana. Zwolnienie z tego tytułu powoda od kosztów procesu naruszałoby zasadę równości stron w postępowaniu sądowym i oznaczałoby, że w każdym postępowaniu ze stosunku pracy pracownik, czy też były pracownik znajdowałby się w uprzywilejowanej pozycji na wypadek przegrania postępowania. Pozwana była zaangażowana w niniejszym postępowaniu wykazując niezasadność roszczenia powoda. Pełnomocnik pozwanej w trakcie postępowania przed Sądem I instancji złożył odpis pozwu wraz z szeregiem załączników wykazując niezasadność roszczenia powoda. Powód otrzymał odpis odpowiedzi na pozew wraz ze zobowiązaniem do ustosunkowania się do podniesionych przez pozwaną zarzutów. Powód nie wykazał, że jego sytuacja majątkowa nie pozwoli mu ponieść kosztów zastępstwa procesowego bez uszczerbku dla utrzymania siebie i swojej rodziny. Sądowi nie jest znana z urzędu sytuacja majątkowa powoda.

Skoro powód ma przyznaną emeryturę górniczą, to posiada stały dochód znacznie przekraczający próg minimalny i jest w tej sytuacji w stanie ponieść koszty zastępstwa procesowego. Powód inicjując wszczęcie postępowania sądowego powinien być przygotowany, że przypadku przegrania procesu musi pokryć jego koszty.

Podkreślenia też wymaga, że subiektywne przekonanie o zasadności zgłoszonych roszczeń wobec jednoznacznego brzmienia przepisów ustawy nie może być uzasadnieniem dla uznania sytuacji powoda jako szczególnie uzasadnionej w rozumieniu art. 102 k.p.c.

Sąd II instancji nie dostrzegł zatem w niniejszej sprawie okoliczności wskazujących na występowanie „szczególnego wypadku” uzasadniającego zastosowanie regulacji z art. 102 k.p.c.

Z podanych wyżej przyczyn mając na uwadze ustaloną w postępowaniu przed Sądem I instancji wartość przedmiotu sporu, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. stosując art. 98 k.p.c. oraz § 2 ust. 4 w związku z § 9 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.: Dz.U. z 2018r., poz. 265) Sąd Okręgowy zmienił pkt 2 wyroku i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.350zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 2 ust. 2 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 i §10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.: Dz.U. z 2018r., poz. 265). Na koszty te składa się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 120zł oraz 30zł tytułem opłaty od zażalenia.

(-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSR(del.) Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia